

Kære alle folketingspolitikere

Min familie og jeg er blandt de mange, som bliver ramt, hvis påtænkte reform af fleksjobordningen bliver gennemført.

For lidt over tre år siden blev jeg bevilget og fik fleksjob - jeg blev tilbudt ansvaret for et meget spændende projektarbejde. Men desværre er projektet udløbet, og jeg er derfor, som mange andre fleksjobbere, nu ledig og jobsøgende.

Af debatten omkring fleksjobordningen fremstår det næsten som om, at alle fleksjobbere får urimelige høje lønninger – dette er ingenlunde tilfældet.

Som bekendt, kan der jfr. nuværende regler på fleksjobområdet maksimalt beregnes løntilskud (pr. 1. januar 2012) af kr. 466.594 p.a. – altså en månedsløn omkring kr. 38.800. Dette beløb påtænkes kraftigt reduceret med godt og vel 20 procent.

Efter hidtidige regler er mennesker i fleksjob principielt ansat under samme overenskomstmæssige forhold som øvrige arbejdstagere.

Med påtænkte sænkning af det maksimale lønberegningsgrundlag vil lønnen for en meget stor del af os fleksjobbere (ved frivilligt jobskifte eller ved påtvungen) blive markant mindre og derfor ikke længere, som hidtil gældende regler, følge gældende overenskomstmæssige mindsteløn.

Eksempelvis vil man derfor kunne opleve flere fleksjobbere på samme arbejdsplads med samme titel og jobfunktioner men til væsentlig forskellige lønninger (de som var ansat før reformen og de som bliver ansat efter).

Dette vil derfor kort sagt betyde at:

- **Nogle fleksjobbere kommer på et arbejdsmæssigt B-hold!**
- **Lønmæssige overenskomster vil ikke fremover være gældende for fleksjobbere!**
- **Ligeløn for lige arbejde gælder ikke for fleksjobbere.**

En anden konsekvens af ovennævnte er at de, som er i uopsagt stillinger, end ikke vil kunne skifte til et bedre job i samme virksomhed (med ny ansættelseskontrakt) eller blot til et tilsvarende (eller bedre arbejde) andetsteds uden at risikere en væsentlig lønreduktion.

Hvad betyder det for det enkelte menneske og de berørte familier / samfundsmæssigt / arbejdskraftens bevægelighed etc.?

Hvad gør man som fleksjobber, hvis eksempelvis en ægtefælle i "almindelig" beskæftigelse ønsker at skifte til et andet job, og husstanden skal flytte længere væk (og eksisterende fleksjob ikke længere kan opretholdes på grund af afstanden)?

Konsekvenserne vil derfor være at:

- **Fleksjobbere og deres familier vil blive stavnsbundne!**

Der er ingen tvivl om, at der med baggrund i nuværende samfundsmæssig situation er behov for bl.a. reformer og i mange tilfælde direkte besparelser på en lang række områder, og at det vil berøre rigtig mange mennesker – eksempelvis afspejles dette i de seneste overenskomstforhandlinger, hvor der er givet minimale lønstigninger, som end ikke kan dække inflationen.

Når der tidligere har været gennemført reformer, har der været tilstræbt en vis grad af rimelighed uden direkte forskelsbehandling – dette synes ikke at være tilfældet her.

Fleksjobbere som hidtil har tjent en årsløn omkring det maksimale beregningsgrundlag, og som af en eller anden årsag tvinges fra et godt job over i et nyt tilsvarende (og nu til betydelig mindre løn – som tidligere nævnt en reduktion på godt og vel 20 procent), vil derfor, set i forhold til øvrige arbejdstagere, komme til at "betale" en meget høj pris herfor – er det rimeligt?

Hvad vil dette betyde for en familie som måske har været afhængig af flekslønnens niveau (set f.eks. ud evt. ægtefælles livssituation (helbred, arbejde), børn m.m.), har haft tillid til systemet og til at man som familie var økonomisk sikret – en familie som eksempelvis gennem mange år (selv længe før sygdom ramte og fleksjob blev tildelt), har haft faste ikke ekstravagante udgifter, husleje etc., som ikke umiddelbart kan ændres?

Som det fremgår af ovennævnte, vil påtænkte reform betyde mulige

- **Voldsomme konsekvenser for fleksjobbere, som samfundsmæssigt set er betydeligt mere vidtrækkende end hvad den øvrige befolkning kommer ud for / må bære.**

I fleksjobreformen lægges der op til medlemskab af A-kasser for fleksjobbere (og dermed en ekstraudgift). Men som lovgivningen er p.t. kan A-kasser ikke betale dagpenge til ledig fleksjobber - ledige fleksjobbere står grundet helbredet ikke til fuld rådighed for arbejdsmarkedet.

Hvis reformen gennemføres skal dette, for mig at se, forinden afklares, samt om de af os, som bliver eller allerede er ledige, evt. kan få mulighed for at blive indmeldt i en A-kasse uden karenperiode og dermed straks kunne oppebære fuld ledighedsydelse uden reduktion (vi får som bekendt nu 91% af fuld ledighedsydelse) – vil dette blive tilfældet?

Et andet, og absolut ikke mindre væsentligt, område er pension. En meget stor del fleksjobbere har ikke råd til anden pensionsopsparing end den der oppebæres gennem arbejdsmarkedsaftalerne – pensionen er her afhængig af løn.

Som nævnt vil reformen for manges vedkommende medføre en drastisk lønnedgang ved eksempel jobskifte, selv ved overgang fra job til job. Dette vil selvfølgelig medføre et kraftigt fald i indbetalingerne til pensionsordningen og dermed i forventede pensionsopsparing. Kort sagt:

- **Fleksjobbere - et pensionsmæssigt B-hold!**

I et demokratisk og ligeværdigt samfund som det Danske burde der samfundsmæssigt og menneskeligt ikke finde forskelsbehandling sted / være de store forskelle på "almindelige" mennesker og mennesker i fleksjob:

- **Fleksjobbere betaler skat på lige fod med alle andre, og derfor er med til at "bære" en del af den samfundsmæssige økonomi som alle andre, og bør derfor ikke, som det bliver tilfældet ved gennemførelse af reformen, stilles ringere end andre.**

Dette var blot enkelte eksempler på og betragtninger omkring nogle af de vidtrækkende konsekvenser påtænkte reform vil have - eksemplerne er utvivlsomt farvet ud fra det perspektiv jeg ser tingene. Men fakta er, at utallige mennesker og hermed familier bliver i disse i forvejen for mange svære tider, som vist, forholdsvist hårdere ramt (end mange andre i samfundet gennem øvrige forhold) ved gennemførelse af påtænkte reform.

Som nævnt tidligere betvivler jeg ikke nødvendigheden af reformer og politisk indgriben, men jeg stiller mig blot undrende overfor flere aspekter i forslaget - herunder social rimelighed?

Er det en samfundsmæssig ligelig fordeling af byrderne at ramme en lille gruppe, som vist, så forholdsvist hårdt – en gruppe hvoraf mange i forvejen er ramt af andet?

Et sidste aspekt er, at der gennem en længere periode fra flere sider været talt om, arbejdsmarkedets på sigt manglende kvalificeret arbejdskraft -

- Mange fleksjobbere er veluddannede, engagerede og aktive mennesker, og udfylder et, på trods, krævende job (og er glade for det).

Derfor:

Er ønsket og målet et skævt samfund uden lige muligheder, fleksibilitet og tryghed for alle og med en gruppe med mennesker på et politisk skabt B-hold?

Hvis nej – så drop reformen!

Med venlig hilsen

Finn H. Iversen